

Draga braćo i sestre, blagoslovljena vam nedjelja!

Danas nam u liturgiji evanđelist Matej donosi prisposobu o sijaču (usp. Mt 13,1-23), koja opisuje velikodušnost i pouzdanje s kojima Bog sije svoju riječ u naša srca te njezinu snagu koja djeluje u nama.

Sam Isus, utjelovljena Riječ, koji je dao svoj život za naše spasenje, sjeme je koje Otac neprestano sije u svijetu da bi, umirući, donijelo obilan rod (usp. Iv 12,24). Istina je da ono katkad u nama nailazi na tvrdo i neosjetljivo tlo, a drugi put na rastresenost, nalik ugaženu putu, kamenitu tlu ili trnju. No postoje trenutci kada nalazi plodnu zemlju koja prima sjeme i donosi rod. Tada se događaju čudesa ljubavi sposobna preobraziti sve ostalo, kao što smo to zasigurno i sami iskusili u vlastitom životu. Zato Otac ne prestaje sijati, jer zna da je snaga Njegove ljubavi jača od naše slabosti (usp. 2 Kor 12,9-10).

Sveti Ivan Zlatousti, govoreći o "sjemenu" Božje riječi, kaže: "Kako može biti razumno sijati po trnju, kamenitu tlu i po putu? Kad je riječ o sjemenu i zemlji, to ne bi bilo razumno, no kad je riječ o dušama i poučavanju, to je veoma hvalevrijedno" (*Homilije na Evanđelje po Mateju*, 44, 3), jer u Božjim je rukama moguće da se "kamenito tlo preobrazi i postane plodna zemlja, da put više ne bude ugažen i izložen prolaznicima, nego da postane bogato tlo, da trnje bude uklonjeno te da sjeme bude vrlo sigurno" (*isto*).

Božja velikodušnost prema nama nije naivna, nego mudra. Ona u nama prepoznaje mogućnost dobra koje ponekad ni sami ne zamjećujemo. Zato Gospodin, koji poznaje tlo našega srca bolje nego što ga mi sami poznajemo, ne prestaje vjerovati u nas, u ono što jesmo i u ono što, iz dana u dan, možemo postati ako mu se s vjerom predamo.

Tako iz besplatnosti i povjerenja s kojima je sjeme posijano te iz poniznosti i raspoloživosti s kojima je primljeno, rastu u nama i šire se plodovi Duha Svetoga, a oni su, kako uči sveti Pavao: "ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost" (Gal 5,22). Koliko su ti plodovi potrebni našem svijetu: da njime bude ispunjen i po njima preobražen!

Nastojmo zato, osobito u ovim danima odmora, dati prostora slušanju, čitanju i razmatranju Božje riječi te, zajedno s odmorom i zdravom razonom, njegovati i dragocjene trenutke šutnje i molitve. Tako ćemo se svojim uobičajenim obvezama vratiti obnovljeni tijelom i duhom, spremni naviještati radosnu vijest Evanđelja i sve sposobniji surađivati na rastu Kraljevstva Božjega.

Neka nam u tome pomogne Marija, Kraljica apostola i Zvijezda evangelizacije.